

Inventarisatie van het Kamperfoeliebos-Zuid
in de A.W. duinen in 1971

door H. Vader

Terreinbeschrijving (terrein no. 9)

Op de waterleidingkaart wordt het bos per abuis het Bos van Verrassing genoemd, dit bosje ligt echter op een geheel andere plaats. Hoewel het Kamperfoeliebos-zuid geen officiële naam is, zal het in dit artikel wel zo genoemd worden.

Het terrein wordt begrensd door het Oosterkanaal, de Lindenbergweg en de weg door het Zegveld tot en met de Haverbaan. Het terrein is 24,5 ha. groot en is in

feite een deel van een grote duinvlakte. Het bos is ± 14 ha. groot, hiervan is ± 7 ha. oud hoog opgaand bos van Iepen, Abelen en Eiken met enige ondergroei van voornamelijk Kardinaalsmuts, Meidoorn en Kamperfoelie. De overige ± 7 ha. bestaat voornamelijk uit Berkenbos met hier en daar een zeer oude Grove Den (vliegden), plaatselijk met een zeer dichte ondergroei van Kamperfoelie, Kardinaalsmuts, Meidoorn, Kruiwilg en Egelantier. Het is deze laatste 7 ha. bos dat voor de broedvogels het belangrijkste is. Ook landschappelijk bezien is dit het mooiste bos. De overgebleven 10,5 ha. van het terrein bestaat uit open duinvlakte's veelal ruig begroeid met duinriet en andere grassen, hier en daar afgewisseld met een duindoornveldje en enige verspreid staande Meidoorns en Berken. Door het hele terrein lopen enige, op zich niet erg storende, paden maar door het grote aantal er van wordt het terrein te veel belopen waardoor op drukke dagen verstoring kan optreden. Het terrein werd van 18 april t/m 26 juni minstens 2x per week bezocht. De Wulp werd slechts 2x zingend aangetroffen en later in de tijd ook met pulli gezien, maar naar alle waarschijnlijkheid heeft deze vogel in het aangrenzende terrein gebroed.

De Ransuil is wel enige malen in een van ouds bekend territorium gezien, doch de broedpoging is waarschijnlijk mislukt; er werden geen pulli gezien of gehoord.

De Veldleeuwerik werd slechts één maal zingend boven een geschikt veldje waargenomen, heeft hier zeer waarschijnlijk niet gebroed.

De Fazant, die als jachtvogel op een abnormaal hoog peil wordt gehouden is niet geteld.

De Kleine Bonte Specht en de Tjiftjaf die in voorafgaande jaren altijd aanwezig waren hebben dit jaar hier niet gebroed.

De Boomvalk heeft enige weken gealarmeerd bij een goed nest, doch is later naar het aangrenzende terrein verhuisd en heeft daar ook met succes gebroed.

Opvallend hoge aantallen territoria in het terrein waren 10 Boompiepers (0,4 per ha.) 10 Nachtegallen (0,4 per ha.) 10 à 12 Gekraagde Roodstaarten (0,4 à 0,5 per ha.) en 43 Fitissen (1,8 per ha.)

Inventarisatie:

Wintertaling	2 paar	Heggemus	11 paar	Koolmees	7 à 9 paar
Houtsnip	2 "	Gr.Lijster	1 "	Pimpelmees	3 à 4 "
Wulp	1? "	Zanglijster	6 "	Glanskopmees	1 "
Houtduif	7 "	Merel	8 "	Staartmees	2 "
Tortelduif	8 "	Gekr.Roodst.	10 à 12 "	Boomkruiper	3 "
Turkse Tortel	1 "	Nachtegaal	10 "	Groenling	2 "

Koekoek	2 paar	Roodborst	8à9 paar	Kl.Barmsijs	1 paar
Ransuil	1 "	Sprinkh.rietz.	2 "	Vink	2à3 "
Groene Specht	1 "	Zwartkop	7 "	Spreeuw	8 "
Gr.Bonte Specht	1 "	Tuinfluiters	3 "	Ekster	1 "
Boomleeuwerik	1 "	Grasmus	6 "	Vl.Gaai	2à3 "
Boompieper	10 "	Braamsluiper	1 "		
Winterkoning	4 "	Fitis	43 "		

In totaal zijn dit 37 soorten en 187 à 200 broedparen. Uit ervaring weten we dat altijd te laag wordt geteld, zodat we de 200 broedparen als het minimum rekenen. Dit komt voor het 24,5 ha. grote terrein neer op 8,16 broedparen per ha.